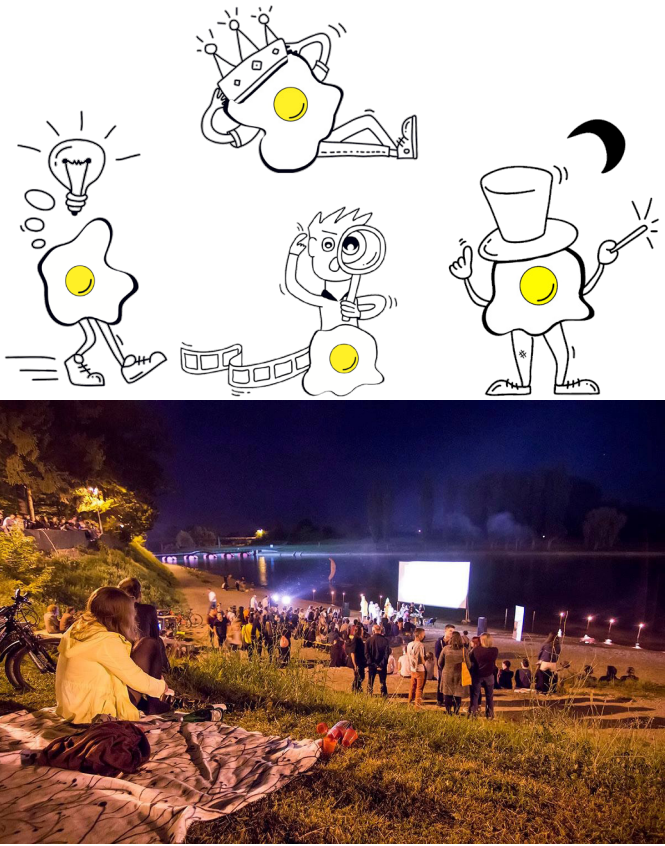

Svečano otvorenje večeras na Korani Kad se male ruke slože, tad se jaja stoput množe

Jeste li spremni za svečano otvorenje 22. filmske revije mladeži i 10. Four River Film Festivala? Mi smo itekako spremni, štoviše jedva čekamo jer nas, kao i na svakom otvorenju, očekuju brojna iznenađenja, a ove godine i jedna aktualna filmska poslastica. No, idemo redom, nećemo vam otkriti sve detalje koji vas večeras u 20 sati očekuju na pješčanoj plaži „kod labudova“ na rijeci Korani, ali ćemo vam otkriti dovoljno da vam zaigramo maštu i da svojim prisustvom poželite uveličati ovaj događaj koji je plod rada mnoštva malih ruku koje već mjesecima ulaže svoje slobodno vrijeme i trud, čak ako je to značilo i žrtvu izostanka s pokojeg školskog sata. Znaate onu dobru staru pjesmu – kad se mali volonteri slože, tad se jaja stoput množe. To je doista istina, a u prilog tome govore i brojke. Naime, na Reviju i Festival nikada nije pristiglo više prijavljenih filmova. Radi se o 1013 prijavljenih filmova iz cijelog svijeta od čega je naša selekcijska komisija za ulazak u natjecateljski program odabrala 71 film. Neki od odabranih filmova prikazani su i na velikim festivalima poput filmskog festivala u Cannesu te Sundance Film Festivala. Vrijedna selekcijska komisija pridružit će nam se na otvorenju te sada predati posao u ruke velikom i malom žiriju. Dok jednima stres završava, drugima tek počinje. A oni kojima tek počinje su Allison McCloskey, filmašica i producentica iz Britanskog filmskog instituta, Frano Mašković, glumac i stari karlovački prijatelj, te Luka Hrgović, vizualni umjetnik kojemu je samo nebo granica. Osim njih, upoznat ćemo i mali žiri koji je manji samo po godinama s obzirom na to da broji gotovo trideset članova i to iz Mađarske, Njemačke, Makedonije, Italije, Slovenije, Hrvatske i BiH.

Šuška se i da će nam se pridružiti karlovačka politička svita, a svakako vrijedi provjeriti što će nam poručiti ili, još važnije, što ćemo mi njima poručiti. Kada upoznamo sve sudionike, fotografiramo se s maskotama jajima, odgovorimo na sva važna životna pitanja kao što su pitanja „je li prije bila kokoš ili je prije ipak bilo jaje“, „koliko jaja godišnje pojede jedan čovjek“ ili „na koliko se različitih načina može spremiti jaje“, slijedi nam projekcija filma „Kratki izlet“ čiji je redatelj Igor Bezinović, pobjednik ovogodišnjeg Pulskog filmskog festivala. Film je snimljen po istoimenoj srednjoškolskoj lektiri Antuna Šoljana. Autor kaže da se knjige nije strogo držao nego mu je više poslužila kao predložak, a čime je to osvojio kritiku u Puli, karlovačka publika provjerit će među prvim. Na otvorenju bi nam se trebali pridružiti i scenarist te glavni glumac filma i, nadamo se, ispričati pokoju „insajdersku“ priču sa snimanja. Iako smo prošle godine na otvorenju postavili ljestvicu vrlo visoko, prikazavši projekcije na vodenom zidu, nadamo se da ćemo ove godine tu ljestvicu doseći. Makar nemamo vodeni zid, imamo kvalitetne projekcije i premijere te odlične voditelje cijelog programa. Ove godine to su glumci Hrvojka Begović, Frano Domitrović i Adrian Pezdirc, a nakon cijelog događanja imamo i glazbenu poslasticu u Café-baru „Ziggy“ uz bend „4Head“ te pozivamo sve na jedno veselo internacionalno druženje. Jedino ne možemo utjecati na nemilosrdan jesenski rujan koji nas možda natjera da lokaciju otvorenja s pješčane plaže na Korani prebacimo u Zorin dom. Ali, nema veze, rujnu, ako pokažeš svoje najgore lice, gađat ćemo te jajima – mi smo spremi na sve! - K. M.

Dobrodošli u Jajograd!

POČELO JE! Javite bratu, sestri, mami, tati, curi, dečku, profesoru iz matematike (da, čak i njemu!) – svi su opet u gradu na četiri rijeke! Gdje god da se nalazite na ovoj našoj planeti, pratite filmsku traku i tragove žute boje preko sedam mora, sedam gora i dolina jer u Karlovcu počinje prava filmska bajka! Nakon dugih godinu dana, spektakl svjetskih magnituda koji smo svi čekali – dame i gospodo – FOUR RIVER FILM FESTIVAL I FILMSKA REVIJA MLADEŽI! Ovo je po svim mjerilima rekordna godina: 1013 prijavljenih filmova, 37 autorica u konkurenciji, 174 gosta i preko 90 volontera. Pa da vidimo s kime se to družimo ove godine! Naš hospitality sektor volontera ili, kako ga od milja zovemo, hospy brinut će se za 174 gosta iz cijelog svijeta. Kažu da broj gostiju ovisi o brojnim znanstvenim čimbenicima kao što su tlak zraka i padaline, ali oni ih sve okupljaju i organiziraju pomoću mističnih sila! Kako bi ih sve imali pod kontrolom, hospijevci su posvuda. „Zapravo nikad ne možeš znati gdje se sve nalaze. Dok ispijaš festivalsku kavu, vrlo je lako moguće da hospijevac sjedi za nekim od susjednih stolova.“, rekao nam je njihov koordinator Zvonimir Magdić s tajanstvenim smiješkom na licu.

„Gosti su ove godine pristigli sa svih kontinenata osim Južne Amerike, Afrike, Australije i Antarktike. Dakle, svi su ovdje!“ šali se Zvonimir. No, šalu na stranu, ponosni smo što filmaši prelijeću oceane samo kako bi bili u gradu na četiri rijeke. Svi će oni biti smješteni u hostelu Bedem. „Gosti koji su vidjeli fotografije hostela apsolutno su oduševljeni!“ rekao je naš koordinator hospy sektora koji smatra da je hostel „totalna špica“ i koji ne sumnja u to da će gosti provesti pet najboljih dana u svojim životima na našem žutom festivalu koji je „brutala“!

Bez obzira na to što festival svake godine postojano raste, hospy sektor nailazi na minimalne probleme. Pomislili biste da im je uzrok buka u komunikacijskom kanalu između Karlovca i Brazila ili Gruzije, ali najčešće je to samo prespora dostava hrane našim hospijevcima koji neumorno rade i u kasne noćne sate. Međutim, ne brinite, oni su neumorni i uvijek će biti upravo tamo gdje ih i trebate, spremni učiniti vaš boravak u Jajogradu iskustvom o kojem ćete pričati baš svima s veeelikim osmijehom na licu (osim ako je dostava opet zakazala pa su ostali gladni!). Dragi naši, dobrodošli! - P. P.

Kolumna: Ninja u boci S vama smo i kad vi niste

Petak, 7. rujna 2007., broj 1, godina 1. Besplatni primjerak. Jer svaka velika priča započinje besplatnim primjerkom pa tako i ona informativnog lista Revije hrvatskog filmskog i video stvaralaštva mladeži iliti – Dnevnika u boci. A kao i svaka priča koja drži do sebe, i ova je počela dramatično. „Gradom Karlovcem od 7. do 9. rujna hara još neviđena pojava. Riječ je o invaziji filma, a invazori su dobro pokriveni šifrom “12. revija hrvatskog filmskog i video stvaralaštva mladeži”. Ali, dragi sugrađani i gosti, ne bojte se. Ovdje je nekoliko osnovnih uputstava i činjenica koje morate znati da biste preživjeli invaziju: ...“ (čestitke uredniku na objavi krajnje neprimjerenih članaka)

U navedenih 10 točaka jedna se odnosila i na funkciju naših Novinica: Kroz Dnevnik u boci ćemo vas svakodnevno izvještavati o događanjima na Reviji, a do svog primjerka ćete najlakše doći ako slijedite već spomenute volontere u žutim majicama. Deset godina kasnije Dnevnik u boci, rijetko nazvan „bilten“, a češće DuB ili Novinice, slavi jubilejku. Utorak, 13. rujna 2017. broj 50, godina 11. Čini se da smo invaziju preživjeli. S malo više iskustva, ali jednakim uzbuđenjem, preživjet ćemo je ponovno. Srećom, nismo se u potpunosti

držali uputa s početka. Dan za danom, dočekali smo vas u gradu u žutoj groznici i hvatali sa školskim diktafonom (dvijeisedma, ej!), totalno neprimjereno zavrivali iza pozornice Zorindoma, u mrak i svjetlost Edisona i tajanstvene hodnike Dubovca, landrali s vama po izletima, uskočili u gradski tjednik i okupali se u rijekama, a naposljetku se odvažili putovati s vama i pratiti vas u mjesečnim izdanjima. Rasli smo i mijenjali se, a šarolika ekipa otvorenog srca i nestašnog pera* ostavila je u tome svoj pečat i upisala se žutim slovima u onaj najmanji, a tako važan kutić DuB-a. Gradimo priču dalje, s uputama ili bez njih uz mantru – s vama smo i kad vi niste s nama.

Svakodnevno izvještavanje, podložno različitim interpretacijama i ispunjeno živopisnim akterima – gostima, glumcima, domaćinima, građanima, pa i maskotama, ostalo je temelj onoga što možete pročitati na dvije stranice – prvoj i drugoj, naravno. Za ostale neprimjerene tekstove i vremensku prognozu odgovara samo -uredništvo. (i da, primjerak je i dalje besplatan)

*Za vas su pisali, fotografirali, prevodili, crtali, lektorirali:

Novinari: Svjetlana Višnić, Karla Mirčevski, Dominik Strikić, Igor Jurilj, Darija Željko, Elena Cvitković, Ana Ivaniš, Anita Stepić, Mateja Šalić, Ivana Štedul, Aleksandra Giljević, Matija Piralić, Matija Čutić, Lea Štranjgar, Sara Al Hamad, Petra Pleše
Fotografi: Zvonimir Ferina, Petar Slavić, Tomislav Stojanović, Filip Trezner, Marko Kekić, Marin Mamuza, Pavle Kocanjer, Tin Vučković, Luka Vuković, Demjan Rožman, Dora Jurinčić, Sara Filipa Delić, Anamarija Tonžetić
Grafički urednici su bili: Marko Pekić, Aleksandar Plečko, Luka Živković, Sandra Malenica, Velimir Rogina, Antonio Britvar, Vedrana Mihaljčić je **prevoditelj** od početka.
Ilustracije: Neven Mihajlović Cetinjanin, Nina Čorak
Kolumnisti: Tara Lukičić, Tatjana Gržan, Nikola Janković, Svjetlana Višnić
Lektorice i korektorice: Ivančica Šebal, Ana Đorđić, Margareta Đorđić

Intervju: Ante Zlatko Stolica

Svijet oko mene je toliko zanimljiv da nemam potrebu izmišljati novi svijet

Ante Zlatko Stolica jedan je od gostiju svečanog otvorenja Revije i Festivala. Ovaj talentirani mladić već se godinama bavi filmom – prvenstveno scenarijem, zatim režijom, a u iznimnim slučajevima i glumom. Uza sve to ima vremena raditi kao profesor hrvatskog jezika u Privatnoj umjetničkoj gimnaziji u Zagrebu gdje vodi i filmsku radionicu u suradnji s redateljem Goranom Ribarićem. Popularni Stola glavni je glumac u filmu „Kratki izlet“, a nama je odgovorio na nekoliko pitanja o filmu, životu i, naravno, jajima.

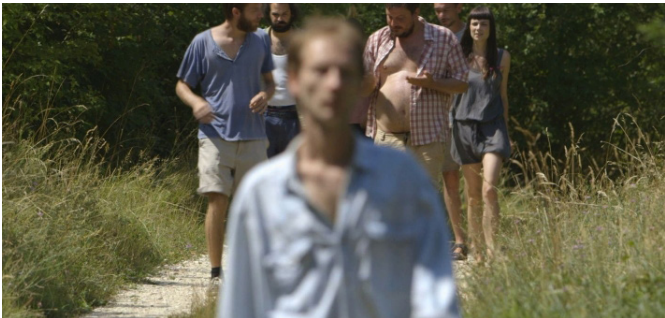
Kako je nastao film „Kratki izlet“? Pretpostavit ću da ti je Šoljanov roman bio omiljena lektira u srednjoj školi? „Kratki izlet“ nastajao je jako dugo, uz mnogo rada i zabave. Na adaptaciju se odlučio redatelj filma Igor Bezinović, a onda je i mene pozvao da se priključim. I meni i njemu je to, naravno, omiljena lektira. Da nije, ne bismo se toga ni hvatali.

S obzirom na to da si radio na filmu i kao koscenarist, je li bilo teško adaptirati popularno književno djelo za filmsko platno? Misliš li da je tema romana svestremenska, aktualna i danas? U svakom slučaju nije bilo lako i jako sam sretan da je sve skupa rezultiralo Zlatnom arenom u Puli. Mislim da smo time na neki način opravdali povjerenje koje nam je dala pišćeva supruga Nada Šoljan. Ja bih rekao da je ovo film o prijateljstvu što je ogromna tema, aktualna od Gilgameša do danas.

U filmu si također i glavni glumac, a ovo ti je prvi izlet u glumačke vode. Kako si se snašao i možeš li usporediti sebe u privatnom životu sa Stolom kojeg pratimo u filmu? Ovdje se ne radi se o nekoj ivo-gregurević-ulozu, igrati u filmu kao naturščik poseban je tip glume. Meni je to sjajno bilo. Mislim da to ne smije biti teško – s naturščicima ide ili lako ili ne ide nikako. Između mene i Stole u „Kratkom izletu“ ne treba uopće raditi poveznice – ja sam točno takav kad me netko pozove da glumim u filmu. :)

Koliko dugo ste snimali film te koliko je Istra bila zahvalna lokacija za snimanje? Snimali smo nešto više od dvadeset dana. Istra je beskrajno zahvalna za snimanje. Uživali smo na snimanju, a još i više prije snimanja kada smo lutali i tražili lokacije.

Sigurno postoje neke anegdote i pikanterije sa snimanja. Želiš li ih podijeliti s našim čitateljima?

Joj, svašta je bilo... Evo, nešto što mi prvo pada na pamet. Tri dana prije kraja snimanja bili smo u Rijeci na noćnom kupanju gdje sam ja pao i iščaošio rame. Dosta gadno je izgledalo. Kad smo stigli na hitnu, sjećam se da je Žac (također glumac u filmu) doktoru, kao da je doktor neki filmski producent, uzbuđeno objašnjavao : „Molim vas da mu vratite rame kako je bilo, on mora izgledati kao i prije zbog kontinuiteta, kužite? Snimamo film i ako se on sada u idućoj sceni pojavi u zavoju s razbijenom rukom, kako će to izgledati...“ Doktor ga je samo gledao i na kraju rekao: „Dečki, u krivoj ste zgradi.“

Kakav je osjećaj osvojiti Veliku zlatnu arenu za film godine? Je li itko u ekipi očekivao nagradu s obzirom na mnogo „razvikaniju“ festivalsku konkurenciju? Nitko živ nije očekivao da će „Kratki izlet“ osvojiti Veliku zlatnu arenu pa tako ni mi. Osjećaj je bio dosta nestvaran – zapravo, još uvijek je nekako nestvaran. Tu i tamo mi padne na pamet da smo to osvojili, onda pomislim „vau, super, baš dobro“ i nastavim dalje. **Budući da na Pula Film Festivalu jedino „Kratki izlet“ nije imao naveden žanr, kako bi točno žanrovski odredio film,? Pročitao sam da Igor govori o film-eseju, no zanima me kakvo je tvoje mišljenje.** Nisam znao da je on to tako nazvao, ali sviđa mi se. Zbilja nisam razmišljao o žanru, ali mislim da se slobodno može govoriti o igranom filmu u kojem se jako puno eksperimentiralo - zato i je tako neobičan.

Osim što te možemo vidjeti ispred kamere u filmu „Kratki izlet“, imaš iskustva i iza kamere. Iza tebe je nekoliko kratkometražnih dokumentaraca. Od kuda ljubav prema dokumentarnom filmu? Ono što mene najviše zanima je (znam da će zvučati klišejski i banalno) život. Ali, evo, da možda objasnim suprotnim primjerom – nikako ne volim fantasy žanr. Toliko mi je zanimljivo sve oko mene da nemam nikakvu potrebu izmišljati neki novi svijet. Na primjer,

kulturi, a drugu vodi filmski duo koji čine Ana Đorđić, profesorica hrvatskog jezika i medijske kulture, i Jelena Modrić, akademska filmska montažerka. Upravo su one zaslužne za koncept „Nastava filmske umjetnosti u Kinu Tuškanac“ koji uspješno vode već godinama. Masterclass „Copyrightu u filmskoj glazbi“ vodit će Sara Al Hamad, jedna od prvih volonterki Revije i Festivala i to davne 2007. godine, voditeljica projekata u IDM Musicu i pravnica. Mladi Karlovčanin i poduzetnik Filip Trezner, koji je svoj put pun uspjeha započeo upravo na Reviji i Festivalu, vodit će predavanje „Poduzetništvo u kulturi“ koje će sudionicima otkriti „kvake 22“ svog posla na primjerima nekih od njegovih uspješnih projekata kao što su „Foto dani mladih“, „PickUp Music Festival“ itd. Studiju slučaja rada na projektu „Slice of Life“ sa sudionicima će podijeliti diplomirani vizualni umjetnik, nekadašnji laureat Revije i Festivala, a današnji član žirija, Luka Hrgović. Producentica Marija Ratković Vidaković održat će predavanje „Scenarij u dokumentarnom filmu“ iza kojeg se nalazi rad na dokumentarnom filmu „U potrazi za izgubljenom državom.“ Masterclass o upotrebi psihologije u filmu vodit će diplomirana dramaturginja Ivana

namam nikakav problem čekati četiri ili pet sati u doktora. Tu onda dolazi i ljubav prema dokumentarizmu, dokumentarci su mi kao nekakav koncentrat života.

Možeš li najaviti neki od budućih projekata? S Bezinovićem i još nekoliko mlađih redatelja snimam „Kartoline“ – projekt od 12 kratkih mockumentaryja o mjestima s neobičnim dijalektima koji će se dogodine prikazati dogodine na HRT-u. S Hrvošlavom Brkušić radim na scenariju za film „Bogomolje“. Sa svojom djevojkom Katarinom Zlatec radim film o jednom strahu iz djetinjstva. I sa svojim učenicima radim još na nekoliko filmova za koje se nadam da ćemo ih gledati u Karlovcu iduće godine. Ukratko, volim suradnje.

Kakav je tvoj generalni stav o hrvatskom filmu i misliš li da ga je publika počela prepoznavati u zadnjih nekoliko godina? Ja volim hrvatski film – volio sam ga čak i onim fazama kad je bio bitno slabiji nego danas. Nema mi ništa uzbudljivije nego gledati kako neki ljudi koji žive oko mene promatraju stvari u kojima se zajedno nalazimo.

Tko su tvoji filmski uzori? Bezinović me pri radu na „Kratkom izletu“ zarazio Nanni Morettijem. Obožavam Louisa C.K.-a, gledam ga svakodnevno, volim neki blagi, suptilni surealizam. Od klasika volim Tarkovskog, od suvremenih domaćih autora prvi mi pada na pamet Boris Poljak, njegove filmove bih mogao gledati i da traju pet, šest dana.

Koje ti je omiljeno jelo s jajima? Jaja na oko. To bi mi tata znao spremi – sve ostalo je, nažalost, morala mama.

Što je bilo prije - kokoš ili jaje? Kad sam upisao studij filozofije, na prvom satu je jedan od profesora rekao: „Filozofija nije pitanje ‘što je bilo prije, kokoš ili jaje’, mi znamo što je bilo prije – prije je bila kokoš.“ Do kraja studija sam shvatio da nije bilo u pravu, totalno je promašio – prije je bilo jaje.

Možeš li nešto poručiti mladim filmašima koji dolaze u Karlovac iz cijelog svijeta? Snimajte svaki film kao da vam je zadnji i kao da ste najveći filmaši na svijetu. Dobro pogledajte s kojim sredstvima raspolazete i odlučite da vam više ništa ni ne treba. Nakon što je film gotov, budite najmanji filmaši na svijetu – učite, čitajte, gledajte, radite koliko god možete do sljedećeg filma. Four River Film Festival u Karlovcu je svakako jedno od najboljih mjesta za to.

- D. S.

Postani najbolja verzija sebe

Osim bogatog natjecateljskog programa, Revija filmske mladeži i Four Rlver Film Festival žele svojim sudionicima osigurati i priliku da nauče nešto novo i poboljšaju svoje sposobnosti. Tako i ove godine sudionici imaju priliku prisustvovati na mnogobrojnim zanimljivim i edukativnim radionicama i predavanjima. Radionice i predavanja održavaju se trećeg i četvrtog dana festivala u popodnevnom satima. Sudjelovanje nije obavezno, ali svakako se preporuča i mladim filmašima i njihovim mentorima. Ove se godine na meniju nalazi 12 radionica, odnosno predavanja. Radionicu „Tamna komora“ vodi Pavle Kocanjer, laureat Revije, student snimanja i pravi ljubitelj fotografije. Za mentore i sve zainteresirane sudionike tu su dvije metodičke radionice: jednu vodi filadelfijski profesor medijske kulture Douglas Hermann i njezin je naglasak na američkom sustavu obrazovanja o filmskoj

PRIREDIVAČI:

PARTNERI:

POKROVITELJI:

IMPRESSUM:

Izdavač:

Kinoklub Karlovac, Hrvatski filmski savez

REDAKCIJA:

Urednici: Karla Mirčevski, Dominik Strikić, Petra Pleše

Grafički urednik: Antonio Britvar

Novinari: Karla Mirčevski, Petra Pleše,

Dominik Strikić, Marta Lugarić

Fotografije: Anamarija Tonžetić, Dora Jurinčić, Lucija

Batur, Demjan Rožman, Matija Purgar i Tin Vučković

Prevoditeljica za englesko izdanje: Vedrana Mihalić

Lektura: Margareta Đorđić